

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: O. Tümer

Tuženik: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Izreka

Odredbje Direktive Vijeća 80/987/EEZ od 20. listopada 1980. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca, kako je izmijenjena Direktivom 2002/74/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002., treba tumačiti tako da se protive nacionalnom propisu o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca, poput onoga u glavom postupku, prema kojem se državljanin treće zemlje koji u državi članici o kojoj je riječ ne boravi zakonito ne smatra zaposlenikom s pravom na naknadu zbog insolventnosti na ime, među ostalim, nepodmirenih potraživanja u slučaju insolventnosti poslodavca, iako se taj državljanin treće zemlje na temelju odredaba građanskog prava te države članice kvalificira kao „zaposlenik” s pravom na plaću koje može biti predmet tužbe protiv njegovog poslodavca pred nacionalnim sudovima.

(¹) SL C 250, 31.8.2013.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Scottish Land Court – Ujedinjena Kraljevina) – Robin John Feakins protiv The Scottish Ministers

(Predmet C-335/13) (¹)

(Prethodni postupak — Zajednička poljoprivredna politika — Program jedinstvenih plaćanja — Uredba Komisije (EZ) br. 795/2004 — Članak 18. stavak 2. — Nacionalna rezerva — Iznimne okolnosti — Načelo jednakog postupanja)

(2015/C 007/10)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Scottish Land Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Robin John Feakins

Tuženik: The Scottish Ministers

Izreka

1. Članak 18. stavak 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 795/2004 od 21. travnja 2004. o detaljnim pravilima za provedbu programa jedinstvenih plaćanja kako je predviđeno u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1782/2003 o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1974/2004 od 29. listopada 2004., treba tumačiti na način da se primjenjuje kada, s jedne strane, poljoprivrednik ispunjava uvjete za primjenu dvaju ili više od članaka 19. do 23.a navedene uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 1974/2004, i kada, s druge strane, poljoprivrednik koji ispunjava uvjete za primjenu najmanje jednog od članaka 19. do 23.a navedene uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 1974/2004, uz to ispunjava i uvjete za primjenu najmanje jednog od članaka 37. stavka 2., 40., 42. stavka 3. i 42. stavka 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima te o izmjeni uredaba (EEZ) br. 2019/93, (EZ) br. 1452/2001, (EZ) br. 1453/2001, (EZ) br. 1454/2001, (EZ) br. 1868/94, (EZ) br. 1251/1999, (EZ) br. 1254/1999, (EZ) br. 1673/2000, (EEZ) br. 2358/71 i (EZ) br. 2529/2001.

2. Članak 18. stavak 2. Uredbe br. 795/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 1974/2004, nije valjan, s obzirom na to da onemogućava poljoprivredniku koji je žrtva iznimnih okolnosti u smislu članka 40. Uredbe br. 1782/2003 da se istodobno koristi i povlasticom prilagodbe svojeg referentnog iznosa u skladu s tom odredbom i primanjem dodatnog referentnog iznosa iz nacionalne rezerve temeljem jednog od članaka 19. do 23.a Uredbe br. 795/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 1974/2004, dok poljoprivrednik koji se nije suočio s takvim okolnostima i kojemu je dodijeljen referentni iznos izračunat u skladu s člankom 37. stavkom 1. Uredbe br. 1782/2003 može taj iznos kumulirati s referentnim iznosom iz nacionalne rezerve temeljem jednog od članaka 19. do 23.a Uredbe br. 795/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 1974/2004.

(¹) SL C 260, 7.9.2013.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. studenoga 2014. – Republika Italija protiv Europske komisije

(Predmet C-385/13) (¹)

(Žalba — Europski fond za regionalni razvoj (ERDF) — Regionalni operativni program (ROP) 2000.-2006. za regiju Campania — Uredba (EZ) br. 1260/1999 — Članak 32. stavak 3. prvi podstavak točka (f) — Postupak radi utvrđenja povrede protiv Talijanske Republike u odnosu na gospodarenje otpadom u Regiji Campania — Odluka o neizvršenju privremenih plaćanja u odnosu na mjere ROP-a koji se odnosi na gospodarenje i zbrinjavanje otpada)

(2015/C 007/11)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentili, *avvocato dello Stato*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: D. Recchia i A. Steiblytė, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 252, 31.8.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 6. studenoga 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije

(Predmet C-395/13) (¹)

(Povreda obveze države članice — Komunalne otpadne vode — Direktiva 91/271/EEZ — Članci 3. i 4. — Obveza prikupljanja — Obveza pročišćavanja)

(2015/C 007/12)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Kraljevina Belgija (zastupnici: T. Materne i J.-C. Halleux, agenti, uz asistenciju E. Gillet i A. Lepièce, odvjetnici)